

28 Φεβρουαρίου, 1989

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΣΑΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 97/84).

-
- 5 Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Οι Περί του Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικοί Κανονισμοί, 1982 — Κανονισμός 4 (B) — Προϊστάμενος Υπηρεσίας Β' Τάξης — Κατά πόσο υπάρχει έδαφος διαχωρισμού της θέσεως σε κατηγορίες (διοικητικό προσωπικό, οικονομικό προσωπικό και προσωπικό εκμετάλλευσης-τεχνικών χειριστών) — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα — Τέτοια διαφοροποίηση ισχύει για το μέσο προσωπικό (Καν.4(Γ)), όχι όμως για το Ανώτερο (Καν.4(B)), στο οποίο ανήκει η εν λόγω θέση
- 10 — Η διενέργεια προαγωγών με βάση τέτοιο διαφορισμό συνιστά νομική πλάνη, η οποία υπό τις περιστάσεις κρίνεται ουσιώδης — Η πλάνη στην περίπτωση αυτή οδήγησε σε άνιση μεταχείριση του αιτούντος.
- 15 Έννομο συμφέρον — Προαγωγές στην Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' Τάξης με βάση ότι μπορούσε να υπάρξει διαχωρισμός της θέσης σε κατηγορίες (διοικητικό, οικονομικό και προσωπικό εκμετάλλευσης-Τεχνικών χειριστών) — Πλήρωση θέσεων (με προαγωγές) Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' Τάξης Οικονομικό Προσωπικό και Διοικητικό Προσωπικό
- 20 — Ισχυρισμός ότι ο αιτών που ήταν τηλεγραφητής δεν μπορούσε να μεταπηδήσει στις εν λόγω κατηγορίες και ότι επομένως στερείται εννόμου συμφέροντος — Επειδή ο σχετικός Κανονισμός δεν προέβλεπε τέτοιο διαχωρισμό κατά κατηγορίες, ο αιτών έχει έννομο συμφέρον προσβολής των εν λόγω προαγωγών.
- 25

Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Οι περί του Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικοί Κανονισμοί, 1982 — Οι Κανονισμοί 10(5)(β) και 24 εξέρχονται του πλαισίου *ultra vires* του εξουσιοδοτικού νόμου (Κεφ. 302).

5

Ο αιτών είναι υπάλληλος της καθ' ης η Αίτηση. Ανήκει στο χειριστικό προσωπικό της Αρχής. Κατά την διενέργεια προαγωγών σε θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' Τάξης η Αρχή διαχώρισε τη θέση σε τρεις κατηγορίες, διοικητικό, οικονομικό και προσωπικό εκμετάλλευσης-τεχνικών χειριστών. Εν τέλει επληρώθησαν θέσεις των δύο πρώτων κατηγοριών. Ο αιτών αποκλείστηκε λόγω ελλείψεως πείρας και προσόντων. Τα προσόντα του όμως δεν εξετάστηκαν. Κατά την δίκη της παρούσας Αίτησης Ακυρώσεως προεβλήθη ένσταση ότι ο αιτών εστερείτο εννόμου συμφέροντος, εφόσον δεν μπορούσε να μεταπηδήσει από την κατηγορία, που ήταν, στην κατηγορία του διοικητικού ή οικονομικού προσωπικού.

10

15

Εξ άλλου και ενόψει του ότι οι επίδικες προαγωγές δεν έγιναν από το Συμβούλιο της Αρχής, αλλά σύμφωνα με τους Καν. 10(5)(β) και 24 των πιο πάνω Κανονισμών από Συμβούλιο Προσωπικού, το Ανώτατο Δικαστήριο εξέτασε αυτεπάγγελτα κατά πόσο οι εν λόγω Κανονισμοί ήσαν *ultra vires* του εξουσιοδοτικού νόμου, Κεφ. 302.

20

Οι νομικές αρχές με βάση τις οποίες το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε εν τέλει τις επίδικες προαγωγές προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

25

Οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται χωρίς διαταγή για έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Vaki v. Public Service Commission (1985) 3 C.L.R. 534,

35

Polycarpou and Another v. CY.T.A. (1988) 3 C.L.R. 1461,

Tillirides v. CYTA (1987) 3 C.L.R. 2071,

Demetriades and Others v. CYTA (1988) 3 C.L.R. 1589,

40

Savvides v. CYTA (1988) 3 C.L.R. 2030.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' Τάξεως αντί του αιτητού.

A. Ευτυχίου, για τον Αιτητή.

10 A. Χ" Ιωάννου, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτών υπηρετεί στην Αρχή Τηλεπικοινωνιών από τον Απρίλιο του 1961. Προηγουμένως ήταν υπάλληλος της εταιρείας Cable & Wireless Ltd. Μετά την ίδρυσή της το 1954 η Αρχή εξαγόρασε την εταιρεία και συνέχισε το έργο της στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (άρθρο 24 του Περί Υπηρεσίας Εσωτερικών Τηλεπικοινωνιών Νόμου Κεφ. 20 302). Από 1.6.1978 ο αιτών κατέχει τη θέση Επιθεωρητή Τηλεγραφείου. Η θέση, σύμφωνα με τους περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικούς Κανονισμούς του 1982, κατατάσσεται στο χειριστικό προσωπικό που με τη σειρά του εντάσσεται στην ευρύτερη 25 κατηγορία του μέσου προσωπικού (καν. 4).

30 Πρέπει, στην αρχή, να λεχθεί ότι οι Γενικοί Κανονισμοί του 1982 ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, και τα θέματα διορισμού και προαγωγής των υπαλλήλων της Αρχής. Με εξαίρεση το ανώτατο προσωπικό, οι προαγωγές διενεργούνται από υπηρεσιακό συμβούλιο καλούμενο Συμβούλιο Προσωπικού (καν. 10(5)(β)). Τη συγκρότηση, σύνθεση και λειτουργία του διέπουν οι διατάξεις του καν. 24. Ας σημειωθεί ότι οι αποφάσεις του συμβουλίου αυτού υπόκεινται σε επικύρωση από το Γενικό Διευθυντή της Αρχής. 35

40 Παραθέτω τώρα το ιστορικό. Στις 15.6.1983 το Συμβούλιο Προσωπικού προήγαγε στους 5 πρώτους ενδιαφερομένους σε ισάριθμες κενές θέσεις Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' Τάξης. Πρόκειται για θέσεις στην κατηγορία ανωτέρου προσωπικού (καν. 4(3)(B)). Παρεμπιμπτόντως, προγενέστεροι διορισμοί στο βαθμό αυτό ακυρώθηκαν από το

Ανώτατο Δικαστήριο σε άλλη προσφυγή του αιτούντος. Με το αιτιολογικό ότι οι κανονισμοί της Αρχής που ίσχυαν τότε ήταν νομικά άκυροι, *Αρσαλίδης και Άλλος ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1983) 3 Α.Α.Δ. 571. Η παραπάνω απόφαση του Συμβουλίου Προσωπικού λήφθηκε, όπως 5
ρητά αναφέρεται στο πρακτικό της συνεδρίας τεκμ. 1 της ένστασης, με βάση και πλαίσιο τις εξουσίες που του χορηγούν οι κανονισμοί 10 και 24. Η προαγωγή των ενδιαφερομένων Α. Παιδονόμου και Κ. Πέτρου (αρ.6 και 7) έγινε στις 25.6.1983 και επικυρώθηκε αυθημερόν (τεκμήρια 3 και 4 της 10
ένστασης αντίστοιχα). Ενώ οι προβιβασμοί των υπολοίπων 5 εγκρίθηκαν στις 16.6.1983 (τεκμ. 2 της ένστασης).

Θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω αυτούσιο το σύντομο απόσπασμα της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού που αφορά τον αιτούντα. Είναι στη 2η σελίδα του τεκμηρίου 1: 15

"Ειδικά ως προς την εξέταση της περιπτώσεως του κ. Ν. Αρσαλίδη διαπιστώθηκε ότι αυτός δεν κατέχει ούτε τα προσόντα ούτε την πείρα ούτε τις ικανότητες για προαγωγή στη θέση Προϊσταμένου υπηρεσίας Β' (οικονομικό προσωπικό)." 20

Χρησιμοποιώντας την ίδια ακριβώς γλωσσική διατύπωση το Συμβούλιο Προσωπικού έκρινε τον αιτούντα ακατάλληλο για προβιβασμό (όπως αναφέρεται στο ίδιο πρακτικό στη σελ. 5) για τη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' (διοικητικό προσωπικό). Αυτό που θέλω να επισημάνω είναι ότι το Συμβούλιο Προσωπικού προβαίνει σε μια αφοριστική διάκριση ή διαχωρισμό θέσεων του ιδίου βαθμού, δηλαδή, Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' σε τρεις χωριστές ειδικότητες: οικονομικό προσωπικό, διοικητικό και προσωπικό εκμετάλλευσης - τεχνικών χειριστών. Το φαινόμενο επαναλαμβάνεται και στη φάση επικύρωσης από το Γενικό Διευθυντή. Καθώς επίσης και στο τελικό στάδιο της εξέτασης των ενστάσεων. Τη διαπίστωση αυτή μπορεί να κάμει κανείς εξετάζοντας και τα υπόλοιπα τεκμήρια που έχω προαναφέρει. 25
30
35

Μετά την κοινοποίηση των προαγωγών ο αιτών, ασκώντας το δικαίωμα που του παρέχουν οι κανονισμοί, υπέβαλε ένσταση στο Συμβούλιο της Αρχής. Η σχετική επίστολή με χρονολογία 29.8.1983 επισυνάφθηκε σαν τεκμ.3 40

στην προσφυγή. Στην ουσία ο αιτών πρόβαλε την υπεροχή του έναντι των ανθυποψηφίων του σε όλα ανεξαιρέτως τα στοιχεία κρίσης που ασκούν επιρροή στις προαγωγές και που προβλέπονται από τους ίδιους τους κανονισμούς.

5 Περαιτέρω παραπονήθηκε ότι παραγνωρίστηκαν τα ακαδημαϊκά του προσόντα: (α) Diploma of the British Careers Training College in Modern Management, και (β) Certificate of Membership of the Institute of Supervisory Management.

10

Σε συνεδρία του, που πραγματοποιήθηκε στις 18.11.1983, το Συμβούλιο της Αρχής εξέτασε τους παραπάνω ισχυρισμούς, αλλά τους απέρριψε για τους λόγους που καταγράφονται στο πρακτικό τεκμ. 1(α) που είναι συνημμένο στην αίτηση. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτούντα με συνοδευτική επιστολή ημερομηνίας 7.1.1984 τεκμ. 1(β). Έτσι το αίτημα της προσφυγής είναι για δήλωση ότι η απόρριψη της ένστασης εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού για τον προβιβασμό των ενδιαφερομένων αντί του αιτούντος, που επικυρώθηκε από

15 20 το Γενικό Διευθυντή είναι άκυρη ενέργεια που δε δημιούργησε έννομες συνέπειες. Πρέπει να ειπωθεί ότι η προσφυγή εναντίον του ενδιαφερομένου 5 κ. Γ. Χάμπταλη απορρίφθηκε, εκκρεμούσης της δίκης, ύστερα από σχετικό

25 διάβημα του αιτούντος.

Παρατηρώ ότι η υπόθεση εκδικάστηκε από τον τέως Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου που επιφύλαξε την απόφασή του. Οι βασικές όμως αγορεύσεις είναι γραπτές.

30 Υπάρχουν επίσης στο φάκελο και συνοπτικά πρακτικά προφορικής επιχειρηματολογίας σε θέματα που είχε εγείρει τότε το δικαστήριο. Κατά τη δικάσιμο ενώπιόν μου οι δικηγόροι ζήτησαν, αφού υιοθέτησαν το υλικό του φακέλου, να εκδώσω την απόφαση.

35

Ο κ. Ευτυχίου, που παρουσιάζεται για τον αιτούντα, πρόβαλε πληθώρα λόγων για ακύρωση της απορριπτικής απόφασης της Αρχής. Θα συνοψίσω τους πιο ουσιώδεις:

40 (α) Υπάρχει πλάνη που αφορά σε πραγματικά περιστατικά. Κι αυτό γιατί ο αιτών είχε τα απαιτούμενα από τον καν. 8(1)(B)(β)(γ) προσόντα που έφερε σε γνώση της

Αρχής όπως υπαγορεύει το εδάφιο 3 του κανονισμού. Επίσης είχε το χρόνο υπηρεσίας (τρία χρόνια σαν επιθεωρητής) όπως διαλαμβάνει ο καν. 10.

(β) Ο κ. Γ. Γερολέμου (ενδιαφερόμενος 4), όντας γραφέας 1ης τάξης, δεν ήταν ισόβαθμος του αιτούντος, αλλά βαθμολογικά κατώτερος. Έτσι καταστρατηγήθηκε η αρχή ότι η προαγωγή τελείται μόνο κατά ένα βαθμό που ενσωματώνεται μάλιστα στον καν. 10.

(γ) Η Αρχή δεν προέβη στη δέουσα έρευνα αναφορικά με τους τίτλους σπουδών του αιτούντος τους οποίους και εσφαλμένα παραγνώρισε και

(δ) Η απόφαση της Αρχής στο προκείμενο, όπως και ευρύτερα, είναι ανατιολόγητη. Ούτε προκύπτει η αιτιολογία από τους φακέλους.

Ο πυρήνας της επιχειρηματολογίας του κ. Α. Χατζηϊωάννου, που εμφανίζεται για την Αρχή, είναι ότι ο αιτών, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει καμιά από τις προαγωγές πλην εκείνης του κ. Κ. Πέτρου, ενδιαφερομένου 7. Ο υπάλληλος αυτός υπηρετούσε, όπως και ο αιτών, στο προσωπικό εκμετάλλευσης.

Το θέμα του εννόμου συμφέροντος ήγειρε ο συνήγορος στην παράγραφο 7 της ένστασης και ανέπτυξε και σε σύντομο σημείωμα που κατέθεσε ενώπιόν μου. Η ουσία του επιχειρήματος είναι ότι, όντας τηλεγραφητής, ο αιτών δεν ήταν δυνατό να "μεταπηδήσει", κατά την έκφραση του συνηγόρου, στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β', του οικονομικού ή διοικητικού προσωπικού.

Λόγω της αποφασιστικής σημασίας του εγερθέντος θέματος για την τύχη της προσφυγής επιβάλλεται να εξεταστεί πρώτα. Από την μέχρι τώρα ανάλυση έγινε φανερό ότι κατά τη διαδικασία των προαγωγών σε όλα τα επίπεδα η θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' διαιρέθηκε σε τρεις χωριστούς κλάδους (οικονομικό, διοικητικό και εκμετάλλευσης) και οι υποψήφιοι, περιλαμβανομένου του αιτούντος, κρίθηκαν υπό το πρίσμα αυτό. Παρατηρώ ότι τέτοια διαβάθμιση ισχύει σύμφωνα με τη διάταξη του καν.4(Γ)

για το μέσο προσωπικό. Ωστόσο δεν υφίσταται παρόμοια αντιστοιχία για το ανώτερο προσωπικό στο οποίο εντάσσεται και ο Προϊστάμενος Υπηρεσίας Β'. Αυτό μπορεί εύκολα να διαπιστωθεί με μια πρώτη ματιά στη διάταξη του καν. 4(Β) που διέπει τα του ανώτερου προσωπικού.

Ουσιαστικά παρόμοιο θέμα απασχόλησε το δικαστήριο στην υπόθεση *Βάκη ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1985) 3 Α.Α.Δ.534. Πρέπει να παρατηρήσω ότι επρόκειτο για σχέδιο υπηρεσίας, αλλά υπάρχει σαφής αναλογία με το θέμα μας που επιτρέπει την υιοθέτηση του σκεπτικού της απόφασης. Διευκρινίζω ότι η Επιτροπή, παρερμηνεύοντας το σχέδιο υπηρεσίας, προέβη σε προαγωγές σε τρεις διαφορετικούς κλάδους δραστηριότητας του Γεωργικού Ινστιτούτου θεωρώντας σαν προϋπόθεση τους τις ιδιαίτερες γνώσεις που απαιτούσε ο κάθε κλάδος. Όμως τέτοιος διαφορισμός, όπως έκρινε το δικαστήριο, έβγαινε έξω από τα διαγραφόμενα στα σχέδια υπηρεσίας όρια. Η δικαιολογητική βάση της απόφασης βρίσκεται στο εξής απόσπασμα από την απόφαση του Πικί, Δ. στις σελ. 538 και 539:

".....the respondents construed the scheme as requiring them to make promotions in different branches of the service according to the particular demands for knowledge of each branch and they made their selection accordingly. Plainly this was a misconstruction of the scheme that had a material bearing on their decision. In the end the promotions were made not exclusively by reference to the suitability of eligible candidates, as the P.S.C. was in Law bound to do, but in accordance and subject to a classification of needs unwarranted by the scheme. In so doing they exceeded as well as abused their powers and their decision must, on that account, be set aside."

Ο ίδιος Δικαστής στην υπόθεση *Πολυκάρπου & Άλλου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1988) 3 Α.Α.Δ. 1461 έκαμε την ακόλουθη παρατήρηση εν παρόδω:

"In view of the above conclusion, it is unnecessary to debate the remaining aspects of the recourses except to draw attention to the principles adopted in *Vakis v.*

Republic and Tyllirides v. CYTA that establish that the division of personnel eligible to promotion into categories other than those specified by the Law, constitutes an impermissible exercise of the power to promote apt to render the decision defective."

5

Την ίδια άποψη εκφράζει ο Σαββίδης, Δ. στη μεταγενέστερη υπόθεση *Τηλλυρίδη v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1987) 3 Α.Α.Δ. 2071:

10

"..... there is no provision in the Regulations for any specializations within the post of Section Head (Technical Staff). Relevant in this respect is Regulation 4(3)(B). This Regulation should be read together with Regulation 8(1)B(a), which sets down the qualifications to be possessed by officers holding the post of Section Head (Technical Staff), where no specialization is mentioned.....

15

.....In the circumstances the correct course would have been for the respondent to select first the best candidates for promotion applying Regulation 10(9) and then to post them in the various services after taking into consideration their qualifications, capabilities and experience."

20

25

Υπογράμμισα την παρατήρηση του δικαστηρίου ότι ο καν. 4(B) εφαρμόζεται σε συνδυασμό με τον καν. 8 ο οποίος καθορίζει τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που απαιτούνται για κάθε βαθμό. Τέτοια προσόντα είναι υποχρεωτικά για το προσωπικό που προσλήφθηκε μετά την 13.5.1972 (καν. 56 7(α)). Όμως για όσους υπηρετούσαν πριν την πιο πάνω ημερομηνία ισχύει η παρ.(β) του ίδιου κανονισμού. Η διάταξη παρέχει στους υπαλλήλους αυτούς τη δυνατότητα βαθμολογικής προώθησης και στην περίπτωση που έχουν τα προσόντα των σχεδίων υπηρεσίας που ίσχυαν πριν την 13.5.1972. Από το υλικό που τέθηκε ενώπιον του δικαστηρίου δε φαίνεται να έγινε έρευνα αναφορικά με τα ακαδημαϊκά προσόντα του αιτούντος που ήδη ανέφερα. Ή ακόμα αν τα σχέδια υπηρεσίας, που προσκομίστηκαν σαν τεκμήρια, τον κάλυπταν δεδομένου ότι είναι στην υπηρεσία από το 1961. Φαίνεται όμως ότι τα δύο διπλώματα που έχει πληρούν τους

30

35

40

όρους των σχεδίων υπηρεσίας.

5 Ο τρόπος που διενεργήθηκαν οι προαγωγές στην προκει-
μένη περίπτωση πάσχει ουσιαστικά. Γιατί τα αρμόδια όργα-
να πλανήθηκαν ως προς το νόημα του σχετικού κανονι-
σμού. Η νομική πλάνη συνίσταται στη σφαλερή αντίληψη
10 ότι ο καν. 4(Β) επιτρέπει τις διαφοροποιήσεις που υιοθετεί
η παράγραφος (Γ) για το μέσο προσωπικό. Κατά τη γνώμη
μου η πλάνη είναι τέτοιας μορφής που αναπόφευκτα οδή-
γησε σε άνιση μεταχείριση του αιτούντος και συγχρόνως σε
κατάχρηση εξουσίας. Είναι η κατάληξή μου ότι ο αιτών
έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει όλες τις προαγωγές.

15 Θα αναφερθώ σε ακόμη ένα ισχυρισμό της Αρχής. Ο κ.
Χατζηϊωάννου έθιξε έμμεσα και κάπως αόριστα θέμα δεδι-
κασμένου που προκύπτει από την υπόθεση *Αρσαλίδη ν.*
Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1984) 3 Α.Α.Δ. 48. Πρό-
κειται για παλαιά προσφυγή του ιδίου αιτούντος με αρ.
20 115/83. Εξετάζοντας όμως την απόφαση δεν έχω ανιχνεύ-
σει νομικά σημεία ή άλλα στοιχεία που είναι ταυτόσημα με
τα συζητούμενα θέματα. Μάλιστα οι ενδιαφερόμενοι
υπάλληλοι, που κατονομάζει η απόφαση, δεν είναι τα ίδια
πρόσωπα. Συμπεραίνω επομένως ότι η παραπάνω απόφα-
ση δεν αποτελεί δεδικασμένο.

25 Η απόφασή μου ότι ο αιτών έχει έννομο συμφέρον γεννά
το ερώτημα κατά πόσον οι καν. 10 και 24 στο πλαίσιο των
οποίων έγιναν οι προβιβασμοί καλύπτονται από τις εξου-
σιοδοτικές διατάξεις του νόμου Κεφ. 302 και των μετέπει-
τα τροποποιήσεών του. Πρέπει να πω ότι το θέμα δε συζη-
τήθηκε από τους δικηγόρους. Αλλά θεωρώ επιβεβλημένο
να το θίξω αυτεπάγγελα. Δε ζήτησα τις απόψεις των συ-
νηγόρων εν όψει του γεγονότος ότι το θέμα εξετάστηκε δι-
30 καστικά σε μερικές πρόσφατες υποθέσεις. Από τη νομολο-
γία συνάγεται ότι οι καν. 10 και 24 δεν ταυτίζονται με τον
εξουσιοδοτικό νόμο, αλλά απεναντίας υπάρχει υπέρβαση
των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδότησης. Στην υπόθεση
35 *Πολυκάρπου & Άλλου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*
(1988) 3 Α.Α.Δ. 1461 ο Πικής Δ., ύστερα από σε βάθος ανά-
40 λυση των σχετικών νομοθετικών προνοιών αναφέρει:

"Did s.43 of Cap. 302, as amended by s. 3 of Law 61/

70, confer power to delegate by regulations the competence vested in CYTA to make appointments and promotions of personnel? Neither s. 43 nor any provision of Cap. 302 does confer such a power explicitly or implicitly. Power to delegate authority to a body other than that nominated by law must be found in the provisions of the law itself. Authority to regulate by rules the exercise of power vested in a given body does not import power to delegate authority to subordinate organs of that body. Therefore, the respondents acting with the approval of the Council of Ministers exceeded their authority in making provision for the exercise of the power to appoint and promoted by a body other than the Board of the respondents. I am, therefore, driven to the conclusion that Reg. 10(5) and 24 are ultra vires the law and the promotions here under review, made under the provisions of the subject Regulations, must likewise be invalidated as illegal and an improper exercise of the power vested in the respondents".

Παραπέμπω επίσης στην απόφαση του Στυλιανίδη Δ., ημερ. 30.7.1988 στην υπόθεση *Δημητριάδης και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1988) 3 Α.Α.Δ. 1589*. Βλέπε επίσης *Σαββίδης ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1988) 3 Α.Α.Δ. 2030* του Α. Λοΐζου, Π.

Υιοθετώντας το σκεπτικό των παραπάνω πρωτοδίκων αποφάσεων κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι διατάξεις του καν. 10(5)(β) και 24 εξέρχονται των ορίων της εξουσιοδότησης του άρθρου 43 του Κεφ. 302 και είναι, επομένως, άκυροι. Η ακυρότητα των κανονισμών συμπαρασύρει κατά συνέπεια και τις προαγωγές που έχουν γίνει στην περίπτωση αυτή. Γι' αυτό το λόγο είναι περιττή η κρίση του δικαστηρίου πάνω σε οποιοδήποτε από τα άλλα θέματα που έχουν εγερθεί. Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση κηρύσσεται άκυρη σύμφωνα με την παράγραφο 4(β) του άρθρου 146 του Συντάγματος.

Δεν επιδικάζω έξοδα.

Οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται χωρίς διαταγή για έξοδα.